

## Anmeldelse.

Th. Sørensen: Statistik over Ulykkestilfælde under Arbejde.  
Kbhvn. 1882. C. A. Reitzel. 103 Sider 8vo.

Anmeldt af

**Harald Westergaard.**

Det Spørgsmaal, som Forfatteren har behandlet, hører til dem, som man for Øjeblikket har mest Interesse af at se løst, og som man paa den anden Side endnu kun véd overordenlig lidet om. Trods den store Literatur, der er fremkommen i de senere Aar, især i Tyskland, om Ulykkestilfælde under Arbejde, er der kun bragt faa statistiske Data frem af nogen Paalidelighed og Brugbarhed. Og et omfattende statistisk Materiale har sin store Betydning. Dels kan man ofte ved Undersøgelsen af de forskjellige Arter af Ulykkestilfælde paavise, hvorledes de helt eller delvis kunne forebygges, og dels tjener et saadant Materiale til Beregning af Præmier for Forsikring mod Ulykkestilfælde, hvad der her hjemme ikke har saa lidet at sige, idet denne Forsikringsart, navnlig ved Selskabet Winterthurs Virksomhed har faaet en ikke ringe Udbredelse og forhaabentlig i Fremtiden vil blive endnu almindeligere. Hvad det i saa Henseende endnu skorter paa er Landbrugernes Deltagelse, der af nærliggende Grunde hidtil kun har været ringe og knap har været ønsket af Forsikringsselskaberne. Navnlig i denne Henseende yder Afhandlingen værdifulde Bidrag, hvis Brugbarhed forøges ved de Oplysninger om Størrelsen af de forskjellige Befolkningsgrupper, som det statistiske Bureau med sædvanlig Velvilje har forsynet Forfatteren med.

Hr. Sørensen, der er praktiserende Læge i Hobro, har, som det vil erindres, tidligere leveret et Par interessante Studier over Arbejdernes Kaar og derved givet Borgen for solid og samvittighedsfuld Behandling af de Opgaver, som

han indlader sig paa. Materialet, der omfatter Aaret 1880, er tilvejebragt ved Hjælp af Schemaer, der have været omsendte til samtlige praktiserende Læger i Jylland. Det tør antages, at saagodtsom alle Ulykkestilfælde ere medtagne, i hvert Fald de mere alvorlige, altsaa de, som Sygekasserne ikke kunne indlade sig paa at betale tilstrækkelig Erstatning for. Selvfølgelig er det kun et begrænset Materiale, og man maa ønske, at Forfatteren ikke vil sky den Ulejlighed at fortsætte Arbejdet gjennem flere Aar og udstrække Undersøgelsen til at omfatte hele Landet og alle Arter af Ulykkestilfælde (baade udenfor og under Arbejdet). Men allerede som det er, yder Materialet væsentlige Bidrag til Opgavens Løsning.

Som et Exempel paa de Anvendelser, man kan gjøre af Afhandlingen, skal jeg nævne den lille Betænkning, hvormed jeg har forsynet Lovforslaget om Oprettelsen af en almindelig Alderdomsforsørgelseskasse. Jeg kom her til det Resultat, at der aarlig vilde indtræffe 100—150 Ulykkestilfælde med fuldstændig Invaliditet til Følge. Sørensen har 64 Tilfælde af Invaliditet for Jylland, og det ser altsaa ud, som om mit Skjøn nærmer sig til Sandheden, skjønt de Forudsætninger, der ledede mig til denne Slutning, vare temmelig løse og tildels viser sig at være urigtige.

Jeg skal iøvrigt ikke gaa nærmere ind paa de Resultater, som Forfatteren kommer til, men blot gjøre en lille Prøve paa Materialets Nøjagtighed. Efter «Winterthur»s Oplysninger om Skader i Danmark i 1881 (under og udenfor Arbejdet) er den gennemsnitlige Varighed af Erhvervsudueligheden  $29\frac{1}{2}$  Dag og med Udeladelse af de Tilfælde, der ikke vare over en Uge  $35\frac{1}{2}$  Dag. Sørensen kommer til det Resultat, at Arbejdsudygtigheden for sidste Tilfældes Vedkommende varer  $28\frac{1}{2}$  Dag, hvad der ikke er en daarlign Uoverensstemmelse, naar man betænker, at de to Erfaringsrækker ikke ere ganske ens og tilmed temmelig begrænsede, og at Begrebet Arbejdsudygtighed er meget vagt, hvad der navnlig har Betydning overfor et Selskab, der har et saa godt Navn for Liberalitet som Winterthur.